

domme ikke Husmandsbrug, dels er der ingen Tvivl om, at en eventuel Nedgang i Konjunkturerne vil føles stærkest paa de jordløse Huse, og Pantesikkerheden vil være mindre for disse end for de egentlige Husmandsbrug. Mindretallet foreslaar derfor, at Vurderingsgrænsen for Ejendomme, hvortil der hører et mindre Jordareal end 1 ha, midlertidig ansættes til 16 000 Kr.

Som det fremgaar af den som Bilag trykte Skrivelse fra den vest- og sønderjydske Kreditforening i Ringkøbing, vil en Forhøjelse til 20 000 Kr. kunne gøre et endog meget dybt Indgreb i denne Kreditforenings Omraade, og da det tillige maa siges, at Huse uden Jord, vurderede til 16 000 Kr., ved nedadgaaende Konjunkturer vil være ganske udenfor de Rammer, der oprindeligt dannede Grundlaget for de to Husmandskreditforeningers Virksomhed, idet mange af saadanne Huse vil være rene Villaejendomme, har Mindretallet ment det rigtigst at give disse Udvidelser af Vurderingsgrænserne en rent midlertidig Karakter.

Paa Grundlag af foranstaaende stiller Mindretallet da Ændringsforslaget under Nr. 3.

Et andet Mindretal (Ulrich og Vesterager) kan ikke tiltræde Flertallets Indstilling, idet man dels maa fastholde, at der bliver en Forskel i de Vurderingssummer, man kan gaa til paa jordløse Ejendomme og Ejendomme med Jordtilliggende, dels maa mene, at Maksimumsgrænsen 20 000 Kr. er for høj.

Da Husmandskreditforeningerne i sin Tid ønskedes oprettet, var det ikke for at give Laan i Huse uden Jord, men for at give Laan i de smaa Landbrug, altsaa til Husmænd, der havde nogen Jord. Det var dem, man ønskede at give de særlige Rettigheder, der blev givet; man tænkte ikke særlig paa Landarbejdere med Huse uden Jord. Naar man senere har draget disse ind under Foreningernes Virkeomraade, er det ganske naturligt, men for at vedblive med dette behøver man efter vor

Mening ikke at gaa til den Forhøjelse, som her er krævet. En saadan Forhøjelse vil efter vor Mening drage en Mængde Villaer ind under Foreningernes Virkeomraade, og dette kan vi ikke tro har været Lovgivningens Mening skulde ske, idet man derved vilde paadrage andre bestaaende Kreditforeninger en stærk Konkurrence og ikke paa lige Fod i Henhold til de særlige Fordele, Husmandskreditforeningerne nyder igennem den Statsgaranti, de har fremfor de andre Foreninger.

Vi maa derfor mene det naturligt at bibeholde den Forskel paa jordløse Huse og Huse med Jord, som blev fastslaaet i Loven af 1915.

Naar Hensyn tages til de betydelige Prisstigninger siden da, mener vi at kunne anbefale at gaa til en Forhøjelse af Vurderingssummen for de jordløse Huse til 12 000 Kr.

Hvad Huse med Jord angaar, kan vi gaa med til at forhøje Grænsen for Vurderingssummen til 16 000 Kr., men vil anse det for meget betænkeligt at gaa højere, idet man ikke maa glemme, at Prisstigningen, som har fundet Sted, naar henses til Opførelsesværdien, ikke staar i Forhold til Ejendommens Rentabilitet, og derfor maa anse det for meget betænkeligt med kommende betydelige Prisfald for Øje at gaa til en for høj Vurderingsgrænse, idet man derigennem vil kunne paadrage Foreningerne betydelige Tab.

Ganske vist er Medlemsantallet indenfor den jyske Husmandskreditforening i de sidste 3 Aar gaaet betydelig ned, idet der er indfriet flere Laan, end der er givet nye. Dette Forhold er imidlertid ikke enestaaende for Husmandskreditforeningen, men er noget, der gælder for alle Kreditforeninger: at en Mængde Laan er indfrie, fordi der er kommet flere Penge iblandt Befolkningen; ikke, som Husmandskreditforeningen gerne vil gøre gældende, for at søge større Laan andre Steder.

Mindretallet maa mene, at naar man gaar til en Forhøjelse af Vurderingssummen til henholdsvis 12 000 Kr. og 16 000 Kr., har man taget fuldt ud Hensyn til Hus-